

sagde, at denne Laanevirksomhed var et Led i det forrige Ministeriums Planer. Her husker det ærede Medlem fejl, det var netop ikke et Led i det forrige Ministeriums Planer, vi fremsatte ikke Forslag om en saadan Laanevirksomhed, men vi fik det presset paa os under Forhandlingerne her i Rigsdagen. Vi advarede gentagende mod at koble det til, vi ansaa det hverken for at være en værdifuld eller en formaals-tjenlig Vej, men da man, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Drachmanns og hans Meningsfællers Side, holdt stærkt paa, at det var en ønskelig Fremgangsmaade, gik vi med til at tage denne Ændring af Formen ved Loven af Marts 1926, og da vi atter skulde fremsætte et Forslag om tilsvarende Kriseforanstaltninger i Efteraaret 1926, fandt vi det rimeligt at bygge videre ogsaa paa den Side af Hjelpevirksomhederne, som da var paabegyndt. Jeg har allerede een Gang i Dag udtalt, at jeg anser dette for den mindst værdifulde Side af hele Lovforslaget, som det nu foreligger, og hvis det ærede Medlem vil gaa med til den øvrige Del og slette den Paragraf, som omhandler disse Laan, skal jeg øjeblikkelig give ham min Tilslutning dertil.

Det ærede Medlem gjorde i øvrigt nogle Bemærkninger, der mandede ud i Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde forstaa Genfremsættelsen af dette Forslag. Ja, man skal opfatte det som et Forhandlings-tilbud ligesom tidligere og som et Forsøg paa at faa klaret, om den sunde Fornuft er afgaaet ved Døden eller eksisterer endnu.

**Dahlgaard:** Det ærede Medlem Hr. Stauning fremkom med en interessant Bemærkning, idet han sagde, at en Ændring i en vis Del af denne Lov kunde i hvert Tilfælde ikke være foretaget og gennemført her forud for Valget, idet to radikale Medlemmer hindrede, at det overhovedet kunde gennemføres her i Tinget. Der kunde jo ligge deri, at hvis det ærede Medlem havde ment, at disse Forslag kunde gennemføres her, vilde han ikke have udskrevet Valg i Efteraaret. Men jeg maa sige, at det tror jeg dog ikke skal ligge i det. Jeg ved i alt Fald, at jeg under den paagældende Afstemning meddelte det ærede Medlem, at det radikale Parti kunde garantere for Forslagernes Gennemførelse ved tredje Behandling.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at naar han sagde, at dette, at Industrien har været i Krise i halvandet Aar, kan vel ikke gøre, at der er mindre Grund til at støtte den, maa vi i alt Fald fra vor Side

gaa ud fra den Grundbetragtning, at Erhvervene maa kunne klare sig selv. I en Overgangstid, hvor der maa foregaa en Tilpasning som den, der har været nødvendig under Valutakrisen, kan det være rigtigt at yde Støtte af forskellig Art, men naar Krisen har været over et vist Tidsrum, maa vi mene, de paagældende Industrier maa tilpasse sig efter de Forhold, der findes. Vi kan ikke, fordi f. Eks. Tekstilindustrien er daarligt stillet, maaske væsentligst som Følge af daarlig Organisation, gennemføre en permanent Tilskudsordning af denne Art.

Det ærede Medlem siger til mig, at han synes, at jeg har faaet grumme ringe Belæring af Valget. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener, man gaar til Valg for, om det er for at faa Belæring, der skulde medføre, at ens Anskuelse ændres gennem Valget. Jeg mener, man gaar til Valg for at søge Tilslutning til den Opfattelse, man har gjort gældende, og den kan dog ikke ændres ved Valgresultatet. Jeg maa for øvrigt ogsaa sige, at jeg har ikke iagttaget gennem det ærede Medlems Udtalelser her i Dag, at han er blevet klogere ved det, han oplevede ved Valget.

Det ærede Medlem kom med en gaadefuld Bemærkning om, at jeg nu for mit Vedkommende skulde øve større Indflydelse paa Flertallet her i Salen end han. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mente. Men jeg gaar ud fra, at denne Bemærkning kun er et Udtryk for denne Blanding af Sarkasme og Galgenhumor, som synes at være blevet det ærede Medlems Udbytte af Valget, men som vel ikke kan have større Værdi her i Salen.

Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Handelsministers Udtalelser sige, at han kan jo ikke mene, at det Forslag, der her foreligger, og som vi i Efteraaret gav vor Tilslutning, Forslaget vedrørende en Formueafgift, er et Forslag, som siger, at alle Formuer over 50 000 Kr. skal svare ens Skat, for den højtærede Minister ved jo, at dette Forslag er bygget op paa en saadan Maade, at der tages Hensyn til dem, hvis Formuer er anlagt i fast Ejendom, Besætning, Inventar, Lager o. s. v., og som derigennem har tabt paa Kronestigningen, og at det i det store og hele sikrer, at de Formuer, der rammes af Afgiften, er dem, som er skabt under Inflationen, altsaa under Højkonjunkturerne. Og naar den højtærede Minister siger, at Tanken med dette Forslag jo ikke er at anvende disse Penge overfor dem, der er ramt i deres Bedrifter af Kronestigningen, men Tanken er at an-